

Sygn. akt III Ca 2381/19

UZASADNIENIE pkt. 2 wyroku

Wyrokiem z dnia 14 czerwca 2019 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w sprawie o sygn. akt XVIII C 4986/16 z powództwa Z. S. przeciwko M. F. i R. C. o obniżenie czynszu i opłat dodatkowych:

1. **obniżył czynsz najmu lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...) należny od Z. S. solidarnie na rzecz M. F., R. C. z dotychczasowej stawki czynszu w kwocie 551,76 zł do kwoty 100,32 zł miesięcznie począwszy od 1 marca 2016r. i na przyszłość,**
2. **oddalił powództwo w pozostałym zakresie,**
3. **zasądził solidarnie od M. F., R. C. na rzecz Z. S. kwotę 1.476 tytułem niewiszczonych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu,**
4. **nakazał pobrać solidarnie od M. F., R. C. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi kwotę**
4.271,39 zł tytułem niewiszczonych kosztów sądowych,
5. **ustalił, że wyrok w stosunku do M. F. jest zaoczny.**

Powyższe orzeczenie zaskarżył apelacją pozwany R. C., obejmując zakresem zaskarżenia jego część zawartą w pkt. 1, 3 i 4 wyroku. Przedmiotowemu rozstrzygnięciu zarzucił:

naruszenie przepisów prawa materialnego:

- art. 664 k.c. w zw. z art. 230 k.c. poprzez ich zastosowanie w sytuacji prawnie niedopuszczalnej to znaczy we drodze obniżenia czynszu za wady powstałe w trakcie trwania najmu, gdy powódka o nich wiedziała, co więcej nie regulowała swoich należności czym doprowadziła do ich powstania.
- art. 335 k.c. poprzez brak jego zastosowania gdy pozwany udowodnił obiektywnie wypowiedzenie umowy najmu, a to że powódka się z nią nie zapoznała nie ma na gruncie prawa cywilnego znaczenia.

W oparciu o zarzuty wniósł o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, nadto zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu za I oraz II instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powódka była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika przydzielonego z urzędu w osobie radcy prawnego. Z uwagi na okoliczność, iż apelacja pozwanego została oddalona w całości należało uznać go za przegrywającego proces i obciążyć obowiązkiem zwrotu kosztów procesu w tym kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Przypomnieć wypada, iż podstawowa zasada rządząca postępowaniem cywilnym przy rozstrzyganiu kwestii zwrotu kosztów procesu została wyrażona w treści art. 98 k.p.c., a jest nią zasada odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony (koszty procesu). W myśl § 3 przepisu do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat

określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Powyższe znajduje wsparcie także w orzecznictwie gdzie przyjmuje się, iż zasadą w procesie cywilnym jest, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 1 lutego 2017 r. sygn. III AUa 178/16), a do celowych kosztów postępowania należy koszt ustanowienia zastępstwa procesowego (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 9 marca 2017 r. sygn. III AUa 396/16).

W przedmiotowej sprawie obciążenie każdego z pozwanych kosztami procesu solidarnie wynikało z faktu, iż są oni współnikami spółki cywilnej, zatem występowało po ich stronie współuczestnictwo jednolite w sprawie.

Biorąc powyższe okoliczności należało uznać, iż wobec przegrania przez pozwanych sprawy w toku postępowania apelacyjnego w całości powódce przysługiwał zwrot kosztów procesu na które złożyło się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika przydzielonego jej z urzędu, które to zostało ustalone na podstawie § 2 pkt. 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt.1, rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 265), a więc w kwocie 120 zł powiększonej o stawkę podatku VAT.